

בקום המדינה מנתה אוכלוסיית ישראל כ־650 אלף יהודים. כשנה לאחר מכן הגיע מספר התושבים היהודים במדינה למיליון תושבים! לכבוד כך חגגו את 'יום קיבוץ הגלויות', יום שחוגגים בו את שיבת היהודים ארצה מכל הארצות שחיו בהן.

א.נסו לשער, מה היו הרגשות שליוו את החוגגים?
 ב. כיום אין חוגגים את 'יום קיבוץ הגלויות'. מה דעתכם על כך?
 ג. האם אתם מכירים אנשים שעלו ארצה? אם כן, כיצד הם עלו - ברגל? ואולי בדרך אחרת?
 האם הם עלו לבד, בעצמם, או כחלק מקבוצה? האם הם היו חלק מעלייה גדולה?

תקופה ארוכה מההיסטוריה היה עם ישראל בגלות, מחוץ לארצו, מנותק מאדמתו וחסר יכולת לקיים ממלכה עצמאית.

השאיפה והתקווה שעם ישראל ישוב ארצה מכל הגלויות נקראת 'קיבוץ גלויות', וכך גם מכונה האמונה היהודית-הדתית ולפיה ה' יקבץ את עם ישראל מכל רחבי העולם. וכך נכתב בספר דברים:

וְשָׁב ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת שְׁבוּתֵנוּ וְרָחֵם וְשָׁב וְקִבְּצָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצְהַן הַשָּׂמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶנָּךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וּמִשָּׁם יִשְׁחָרְךָ.

(דברים פרק ל, פסוקים ג-ד)

במשך תקופה הגלות הארוכה באה לידי ביטוי התקווה לקיבוץ הגלויות בדרכים מדרכים שונות, ובהן תפילות, פיוטים ושירים. כך, למשל, נאמר בתפילת שמונה עשרה:

"תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקִבְּץ גְּלוּיֹתֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ".

כרור מהפסוקים ומהתפילות שהכוונה היא שקיבוץ הגלויות יהיה תהליך על-טבעי, שה' יאסוף את כל היהודים מרחבי העולם ויביא אותם ארצה בדרך פלא. ובכל זאת, בתפילה הזאת המילה 'נס' אין כוונתה דבר פלאי אלא דגל או שלט שמניפים אל על כדי לאגוד את כולם סביבו. אותו נס או דגל מופיע גם בשירו של חיים נחמן ביאליק, 'למתנדבים בעם'. ואולם כאן היהודים מרימים בעצמם את הדגל ומקבצים בעצמם את אחיהם המפוזרים ברחבי כל העולם:

הָבָה נִלְקָטוּ, לְאַחֲדִים נִאָּגְרָה, וְעַל נֶס בְּיוֹם חִילָנוּ נִרְיָמָה; וְיִלְקָטוּ אֵלֵינוּ מִקְדָּם עַד יָם חֵיל גָּדוֹל לְעִזְרַת הָעָם!	מילון לשיר של ביאליק: נִאָּגְרָה - נאסף יֹם חִילָנוּ - יום כוחנו נִרְיָמָה - נרים וְיִלְקָטוּ - יאספו מִקְדָּם עַד יָם - ממזרח עד מערב
--	---